

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุง
ครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Factors Influencing the Results of Nursing and Midwifery Licensing Examination
among Graduated Nurses of College of Nursing and Health, Suan Sunandha
Rajabhat University

มณฑนาวดี เมธาพัฒนะ¹, กันยา นภาพงษ์², และ พรพรรณ วรสีหะ³, กนิษฐ์ ไฉ่วศิริ⁴
และ สุภาวดี เลิศสำราญ⁵

Muntanavadee Maytapattana¹, Kanya Napapongsa², Ponpun Vorasiha³,
Kanit Ngowsiri⁴ and Supawadee Lerdsamran⁵

วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

College of Nursing and Health, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

Corresponding author, E-mail: ¹muntanavadee.ma@ssru.ac.th

Received: April 4, 2024 Revised: April 17, 2024 Accepted: April 29, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ บัณฑิตพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554-2563 จากสูตรคำนวณของ Taro Yamane ได้จำนวนทั้งสิ้น 121 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามตอบผ่าน Google Form ตามความสะดวก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุ 24 ปีขึ้นไป มีเกรดเฉลี่ยสะสมส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 3.01–3.50 บัณฑิตส่วนใหญ่ได้รับการทบทวนบทเรียนเป็นระยะเวลามากกว่า 1 เดือนถึง 2 เดือน นอกจากนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ผ่านครบ 8 วิชาในรอบแรก และปัจจัยที่มีอิทธิพล คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิต ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ สถาบันการศึกษาพยาบาลควรเน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นหลักและควรมีการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาทุกชั้นปี รวมถึงควรจัดหาปัจจัยสนับสนุนทางการศึกษาต่าง ๆ

คำสำคัญ: ผลการสอบขึ้นทะเบียน; ใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research aimed to study factors influencing the results of nursing and midwifery licensing examination among graduated nurses of College of Nursing and Health, Suan Sunandha Rajabhat University. This research is quantitative research. Samples from the Taro Yamane formula using a purposive sampling selection were 121 graduated nurses who graduated academic year since 2011-2020. The tool used to collect data was a questionnaire via google form according to convenience. Statistics used to analyze the data included frequencies, percentages, and Pearson's correlation coefficients.

The results indicated that the majority of the samples were female and most of them were 24 years old up. Most of them had GPA at 3.01-3.50. The time of tutoring nursing subjects' content before testing of most graduates was more than 1-2 months. The majority of the samples passed 8 license tests to be qualified as registered nurses in the first-time round. The outcome showed that GPA related to the results of license tests of graduated nurses and it had a high positive correlation. Recommendations of this study are educational institutions should focus teaching and learning process on students. Nursing students in every level should be encouraged for high quality learning by using teaching process of major nursing subjects. Moreover, nursing schools should support academic facilities to them for good results.

Keywords: Results of Licensing Examination; Nursing and Midwifery License; Learning Achievement

บทนำ

การสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตพยาบาลทุกสถาบันมีความสำคัญต่อการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์อย่างยิ่ง และเป็นข้อกำหนดของสภาพยาบาลเนื่องจาก วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ผลิตบุคลากรทางด้านสาธารณสุขที่ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลและการช่วยเหลือบุคคล กลุ่มบุคคล ครอบครัว และชุมชนโดยใช้ทั้งศาสตร์ และศิลป์ทางการพยาบาล ทั้งนี้ผู้ประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์จะต้องสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่ได้มาตรฐานได้รับการรับรองคุณภาพจากสภาการพยาบาลซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพและกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถ และสามารถให้การดูแลผู้รับบริการได้อย่างมีคุณภาพ คำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลักสำคัญ รวมทั้งต้องประกอบวิชาชีพอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม สำหรับการควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษาพยาบาลนั้นจะดำเนินการโดยสภาการพยาบาล ซึ่งเป็นองค์กรนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และสภาการพยาบาลได้ออกข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาวិชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2562 โดยให้มีการดำเนินการจัด

การศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานของสภาการพยาบาล เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (สภาการพยาบาล, 2562) ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบของแต่ละสถาบันการศึกษา ในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลิตพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพสามารถผ่านการสอบของสภาการพยาบาล

ดังนั้น ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตทุกคน จะต้องสอบเพื่อขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ เพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้ใช้บริการและประชาชน กล่าวคือผู้ปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ทุกคนจะต้องมีความรู้เพียงพอในการให้บริการที่มีคุณภาพ สภาการพยาบาล ได้กำหนด การสอบความรู้ใน 8 รายวิชาคือ 1) การผดุงครรภ์ 2) การพยาบาลมารดาและทารก 3) การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 4) การพยาบาลผู้ใหญ่ 5) การพยาบาลผู้สูงอายุ 6) การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชศาสตร์ 7) การพยาบาลอนามัยชุมชนและการรักษาพยาบาลเบื้องต้น และ 8) กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จรรยาบรรณวิชาชีพและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และในปี พ.ศ. 2565 มีสถาบันการศึกษาพยาบาลที่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาลทั้งสถาบันที่มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้วและยังไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 102 แห่ง (สภาการพยาบาล, 2565)

ในระยะเวลา 8 ที่ผ่านมา วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีผู้สำเร็จการศึกษาสอบใบประกอบวิชาชีพผ่านทั้ง 8 วิชา ประมาณ 30-40% ในการสอบครั้งแรก และมีผู้สอบผ่านแต่ไม่ครบทั้ง 8 วิชาตามที่กำหนด ประมาณ 60-70% จึงไม่สามารถปฏิบัติงานเป็นพยาบาลวิชาชีพได้อย่างสมบูรณ์ ต้องเสียเวลาในการสอบแก้ตัวในครั้งที่ 2 และ 3 เสมอมา จากการทบทวนการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการสอบขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่งของบัณฑิตจากสถาบันการศึกษาพยาบาลต่างๆ พบว่าขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยด้านผลการสอบรวบยอดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (สสอท.) ผลการสอบรวบยอดสาขาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เกรตเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ทักษะคิดต่อการสอบมีความสัมพันธ์กับผลการสอบขึ้นทะเบียน ฯ (ศิริัญญา, 2560; สกาวเดือนและคณะ, 2561) นอกจากนี้การศึกษาผลของการเตรียมความพร้อมการสอบใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลในรายวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และการพยาบาลผู้สูงอายุของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พบว่าผลการทดสอบความรู้รวบยอดในวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่หลังเข้าโปรแกรมเตรียมความพร้อมมีค่าสูงกว่าก่อนเข้าโปรแกรมและมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการสอบใบประกอบวิชาชีพ (อนุรีและมนสภรณ์, 2560) ในขณะที่การศึกษาผลของการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ต่อความพร้อมและความเครียดของนักศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ พบว่าโปรแกรมการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ช่วยลดความวิตกกังวลและเพิ่มความพร้อมให้กับนักศึกษาได้ (ธนวันต์ และคณะ, 2560)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาหาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ เพื่อนำมาใช้ในการทำนายและวางแผนการสนับสนุนให้บัณฑิตสอบผ่านการขึ้นทะเบียนประกอบโรคศิลป์ทั้ง 8 วิชาให้สำเร็จในรอบแรกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยด้านความพร้อมของบัณฑิตที่เข้าสอบ ผลสัมฤทธิ์ของการเรียน ปัจจัยสนับสนุนของสถาบันและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตพยาบาล

การทบทวนวรรณกรรม

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) เพื่อการสรุปแนวคิดทางวิชาการพยาบาลที่จะนำไปสอบ กระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นต่อเนื่องและมีความสัมพันธ์กัน มีนักจิตวิทยาได้กล่าวถึง ไว้หลายแนวทาง โดยทั่วไปแล้ว กระบวนการเรียนรู้ของบุคคลประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) สิ่งเร้า (Stimulus) เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความสนใจ (2) การสัมผัส (Sensation) เมื่อสัมผัสกับสิ่งเร้า ร่างกายเกิดการรับสัมผัสและส่งกระแสสัมผัสนั้นไปยังระบบประสาทส่วนกลาง (3) การรับรู้ (Perception) เป็นการทำงานในระบบประสาทในส่วนกลางเพื่อวิเคราะห์และแปลความหมายจากสื่อที่สัมผัสนั้น โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและปัจจัยอื่นๆ เช่น ความสามารถ ความถนัด ความพร้อม และสติปัญญา เป็นต้น (4) มโนทัศน์ (Concept) เป็นการสรุปความคิดที่ตนเข้าใจ และ (5) การตอบสนอง (Response) เมื่อสรุปความคิดที่รวบรวมได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการมีพฤติกรรมที่ตอบสนอง ซึ่งสามารถประเมินการเรียนรู้จากพฤติกรรมที่ตอบสนองนี้

นอกจากนี้ การเรียนรู้ของบุคคลมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ได้แก่ (1) ด้านตัวผู้เรียน (2) เกี่ยวกับสิ่งที่เรียนหรือลักษณะของงาน (3) เกี่ยวกับเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้ (4) เกี่ยวกับความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ และ (5) ด้านสิ่งแวดล้อม

2. ปัจจัยพื้นฐานเพื่อประกอบความเข้าใจ ปัจจัยที่เป็นพื้นฐานเพื่อประกอบความเข้าใจมีดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ผู้เรียน หมายถึง ทุกคนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา ผู้ที่กำลังรับการฝึกอบรม รวมไปถึงผู้ที่กำลังฝึกปฏิบัติ ในหน้าที่ใหม่ ๆ ที่อยู่ตามหน่วยงานต่างๆ ปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้เกิดผลดีต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ได้แก่

2.1.1 ระบบสมองและประสาท การเรียนรู้ต้องผ่านกระบวนการรับสัมผัส การรับรู้ การคิดและจากการเชื่อมโยง ประสบการณ์ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ขึ้นอยู่กับควบคุมของระบบสมองและประสาททั้งสิ้น ถ้าระบบสมองและระบบประสาทบกพร่องไป ย่อมส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้

2.1.2 วุฒิภาวะ เป็นความพร้อมของบุคคลในการแสดงพฤติกรรม ซึ่งความพร้อมนี้หมายรวมทั้งทางร่างกายและจิตใจ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อมีวุฒิภาวะเท่านั้น

2.1.3 ความพร้อม หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งต้องประกอบด้วยวุฒิภาวะประสมประสานกับสถานการณ์อื่น ๆ

2.1.4 ประสบการณ์ ความรู้พื้นฐานเป็นองค์ประกอบของการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ให้เข้าใจชัดเจนและรวดเร็วขึ้น

2.1.5 แรงจูงใจ เป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลอยากเรียนรู้ เพื่อเป้าหมายที่ต้องการ เช่นต้องการเรียนรู้เพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อรับค่างบย่องชมเชยหรือเพื่อความสำเร็จในชีวิตของตนเอง เป็นต้น

2.1.6 ความบกพร่องทางร่างกาย ความพิการทางประสาทสัมผัส ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ช้า หรือคลาดเคลื่อนไป ยังมีความบกพร่องด้านใดมากก็เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้มากขึ้น

2.1.7 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลจะเป็นผลให้ขาดสมาธิในการเรียนรู้ หากมีความวิตกกังวลในระดับสูงจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ แต่ทางตรงข้ามความวิตกกังวลทำให้เกิดความตื่นตัว หากไม่มี ความวิตกกังวลอยู่เลย ก็จะไม่สามารถเรียนรู้ได้ดี ฉะนั้น ความวิตกกังวลทำให้เกิดความตื่นตัวในระดับพอดี จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

2.1.8 สติปัญญา ในการศึกษาระดับสูง ต้องมีระดับสติปัญญาที่สูงด้วย แต่ทั้งนี้ในการศึกษาทั่ว ๆ ไป ระดับสติปัญญาต้องมีความขยันหมั่นเพียรประกอบอยู่ด้วยจึงจะเกิดการเรียนรู้ที่ดี

2.2 บทเรียนหรือลักษณะของงานที่เรียนรู้ การมีบทเรียนที่จะเกิดการเรียนรู้ที่ดีนั้นต้อง ประกอบด้วย (1) การลำดับเนื้อหาให้สอดคล้องกัน โดยเริ่มจากความรู้เบื้องต้นไปจนถึงความรู้ที่ซับซ้อนมาก (2) การลำดับความยากเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เพราะถ้ายากเกินไปผู้เรียนก็จะไม่เข้าใจ แต่ถ้าง่ายเกินไปไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะผู้เรียนก็จะรู้สึกเบื่อหน่าย เพราะเป็นทางไม่ท้าทายความสามารถ (3) เนื้อหาที่มีความหมาย เนื้อหาที่มีความหมายจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมมาช่วย ให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น เช่น เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน หรือข้อความที่ผู้เรียนเข้าใจ จะทำให้เกิดการเรียนรู้และจดจำได้ดีขึ้น (4) ความยาวของบทเรียน ความสอดคล้องกับระดับความสนใจของผู้เรียน และ (5) สิ่งรบกวน เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ช้า เช่น สิ่งที่ยากเกินไปหรือหลังตามารบกวนสิ่งที่กำลังเรียน

3. วิธีการเรียนและการสอน เป็นเทคนิควิธีการถ่ายทอดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว ได้แก่ (1) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เรียนรู้ (2) การสร้างแรงจูงใจ หรือการใช้การเสริมแรง (3) การแนะแนวทางหาความรู้เพิ่มเติม (4) วิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา และเหมาะสมกับระดับสติปัญญา และความสามารถของผู้เรียน และ (5) การฝึกปฏิบัติภายหลังจากการเรียนรู้ทฤษฎี การฝึกการปฏิบัติจะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและช่วยให้เกิดการจดจำได้ดีขึ้น

4. ความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการนำสิ่งที่ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์อยู่เดิมมา เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ครั้งต่อไป อาจเป็นการถ่ายโยงทางบวก เช่น การเล่นเกมดนตรีชนิดหนึ่งได้แล้ว จะช่วยให้เข้าใจ การเล่นเกมดนตรีชนิดหนึ่งได้แล้ว จะช่วยให้เข้าใจการเล่นเกมดนตรีชนิดอื่น ๆ ได้เร็วขึ้น หรือการฝึกกีฬาอย่างป็นมาก่อน จะทำให้ฝึกกีฬาชนิดอื่นได้เร็วขึ้น เป็นต้น การถ่ายโยงการเรียนรู้นี้จะส่งผลมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสอดคล้อง คล้ายคลึงกับสิ่งที่เรียนและยังขึ้นอยู่กับความถนัดเฉพาะตัวของผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีส่วนขัดขวางหรือส่งเสริมการเรียนรู้ที่สำคัญแยก เป็น 3 ประการคือ

5.1 สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ บรรยากาศในสถานที่เรียนรู้ ระยะเวลาการเดินทาง และสภาพแวดล้อมทางบ้าน

5.2 สิ่งแวดล้อมด้านจิตใจ ได้แก่ ความรู้สึกขณะที่เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

5.3 ลักษณะของวัฒนธรรมประเพณีในสังคม ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่เป็นแบบแผนประเพณี ความเชื่อ ค่านิยมและทัศนคติของแต่ละสังคม หากไม่สอดคล้องเหมาะสมจะเป็นอุปสรรคของการเรียนรู้

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กู๊ด (Good, 1973) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ตลอดจนทักษะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จากการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา ซึ่งสามารถวัดได้จากการที่ครูให้คะแนน หรือคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

เมห์เรน (Mehren, 1976) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ รวมทั้ง ความสามารถด้านอื่น ๆ ทางสมองของนักเรียนที่มีต่อการเรียนในแต่ละรายวิชา โดยสามารถวัดได้จากการทำ แบบทดสอบ

วชรพร ชูผล (2559) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การพัฒนาทางด้านสติปัญญาของบุคคล ที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และจิตใจ ซึ่งสามารถวัด ได้จากการทำแบบทดสอบและการใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

สันติชัย เทศวัตร์ (2563) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของการเรียนการสอนที่เกิดจาก การเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมในด้านต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ การฝึกฝน ประสบการณ์ และความสามารถทาง สมองด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ที่มีต่อการเรียนการสอน สามารถวัดได้จากคะแนนที่ได้จากการทำ แบบทดสอบ

7. การสอบขึ้นทะเบียนใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

สภาการพยาบาลเป็นองค์กรหลักของวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ กำหนดวิสัยทัศน์มุ่งมั่น คำนึงสิทธิผู้บริโภคด้านสุขภาพและผู้ให้บริการด้านการพยาบาลและการผดุงครรภ์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน วิชาชีพทุกด้านอย่างต่อเนื่อง ชี้นำสังคมด้านสุขภาพ สร้างเสริมวิชาชีพให้มีความก้าวหน้าสู่สากลโดยการมีส่วนร่วม

ของสมาชิกและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และเพื่อให้ผู้บริโศกด้านสุขภาพได้รับบริการด้านการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานวิชาชีพและความเป็นธรรม สภาการพยาบาลจึงได้กำหนดให้มีการจัดสอบความรู้เพื่อขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ เพื่อให้ผู้บริโศกด้านสุขภาพมั่นใจว่าจะได้รับการบริการการพยาบาลและการผดุงครรภ์ที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพวิชาชีพ (สภาการพยาบาล, 2567)

7.1 คุณสมบัติผู้สมัครสอบความรู้เพื่อขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่สภาการพยาบาลให้การรับรอง และเป็นสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาล

7.2 วิชาที่สอบ

7.2.1 ผู้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ สอบ 8 รายวิชา ได้แก่ การผดุงครรภ์ การพยาบาลมารดาและทารก การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น การพยาบาลผู้ใหญ่ การพยาบาลผู้สูงอายุ การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชศาสตร์ การพยาบาลอนามัยชุมชนและการรักษาโรคขั้นต้น และกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จรรยาบรรณวิชาชีพและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์

7.2.2 ผู้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล สอบ 7 รายวิชา ได้แก่ การพยาบาลมารดาและทารก การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น การพยาบาลผู้ใหญ่ การพยาบาลผู้สูงอายุ การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชศาสตร์ การพยาบาลอนามัยชุมชนและการรักษาโรคขั้นต้น และกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จรรยาบรรณวิชาชีพและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์

7.2.3 ผู้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ สอบ 3 วิชา ได้แก่ การผดุงครรภ์ การพยาบาลมารดาและทารก และกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จรรยาบรรณวิชาชีพและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและการผดุงครรภ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวความคิดในการวิจัยได้มาจากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้ปัจจัยที่อาจส่งผลต่อการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดังนี้

1. ปัจจัยด้านความพร้อมของบัณฑิตที่เข้าสอบฯ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA)
3. ปัจจัยสนับสนุนของสถาบัน
4. ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่ายจากบัณฑิตพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2554-2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบความพร้อมของบัณฑิตที่เข้าสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ แบบวัดความคิดเห็นด้านปัจจัยสนับสนุนของสถาบัน และแบบวัดความสามารถในการสรุปความคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ บัณฑิตพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554-2563 จำนวน 1,080 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ บัณฑิตพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การคำนวณกลุ่มตัวอย่างจะใช้สูตรคำนวณของ Yamane (1973) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 90 และใช้ค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.10 ดังนั้นจากการคำนวณ ต้องใช้บัณฑิตพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาน้อยจำนวน 92 คน จึงจะสามารถประมาณระดับค่าความเชื่อมั่น เท่ากับร้อยละ 90 และใช้ค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.10 ได้ การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะบัณฑิตพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2554-2563 ทำแบบสอบถามตอบผ่าน Google form ตามความสะดวก ได้จำนวนทั้งสิ้น 121 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนเวลาที่ได้รับการทบทวน และจำนวนครั้งที่บัณฑิตสอบผ่านทั้งหมด 8 วิชา

ตอนที่ 2 แบบวัดความพร้อมของบัณฑิตที่เข้าสอบ โดยมีข้อความทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีพิสัยของ คะแนนอยู่ระหว่าง 10-50 คะแนน มีทั้งข้อความเชิงบวกและเชิงลบอย่างละ 5 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบวัดความคิดเห็นปัจจัยสนับสนุนของสถาบัน โดยมีข้อความทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีพิสัยของ คะแนนอยู่ระหว่าง 10-50 คะแนน เป็นข้อความตามสถานการณ์จริงทั้งหมด 10 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีข้อความทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีพิสัยของ คะแนนอยู่ระหว่าง 10-50 คะแนน มีทั้งข้อความเชิงบวกและเชิงลบอย่างละ 5 ข้อ

โดยแบบวัดความพร้อมของบัณฑิตที่เข้าสอบ ปัจจัยสนับสนุนของสถาบัน และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยพัฒนาและสร้างขึ้นเองจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้โดยการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1) เสนอแบบวัดทั้ง 4 ฉบับต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) จำนวน 3 ท่าน โดยนำไปหาค่า IOC (Item Objective Congruency Index) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญค่าดัชนีความสอดคล้อง ในการเลือกคำถาม ผู้วิจัยเลือกคำถามเฉพาะที่มีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 ขึ้นไป

2) นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มนักศึกษาที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ จากนั้นนำมาหาคุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังต่อไปนี้

- แบบวัดวัดความพร้อมของบัณฑิตที่เข้าสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่น = .751
- แบบวัดปัจจัยสนับสนุนของสถาบัน ได้ค่าความเชื่อมั่น = .861
- แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้ค่าความเชื่อมั่น = .506

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างให้ทราบถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และสิทธิในการเข้าร่วมโครงการวิจัย และสามารถถอนตัวได้ตลอดเวลาโดยไม่มีผลกระทบใด ๆ รวมถึงแจ้งกับกลุ่มตัวอย่างว่าข้อมูลที่ได้จะเป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม ตลอดจนนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยเก็บรักษาข้อมูลไว้อย่างดี และทำลายข้อมูลทั้งหมดภายหลังจากเผยแพร่งานวิจัยเรียบร้อยแล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลถึงคณบดีของวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ทีมผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะแนะนำตัว ชี้แจงรายละเอียดของการเก็บข้อมูลให้นักศึกษาทราบ และเมื่อพร้อมจะเริ่มให้ตอบแบบสอบถามอย่างอิสระ โดยใช้เวลาประมาณ 20 นาที เมื่อนักศึกษาส่งแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้ช่วยวิจัยทำการตรวจสอบความครบถ้วนของคำตอบอีกครั้งก่อนนำไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป และเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อพิจารณาตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเวลาที่ได้รับการทบทวน สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงค่าจำนวนและร้อยละจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตัวแปร	จำนวน (121 คน)	ร้อยละ
เพศ		
- หญิง	106	87.60
- ชาย	15	12.40
อายุ		
- 22 ปี	24	19.83
- 23 ปี	47	38.84
- มากกว่าหรือเท่ากับ 24 ปี	50	41.33
เกรดเฉลี่ยสะสม		
- 2.00 – 2.50	3	2.48
- 2.51 – 3.00	41	33.88
- 3.01 – 3.50	67	55.37
- 3.51 – 4.00	10	8.27
จำนวนวันที่ได้รับการทบทวน		
- น้อยกว่า 1 เดือน	15	12.39
- 1 เดือน	32	26.45
- มากกว่า 1 เดือน – 2 เดือน	43	35.54
- มากกว่า 2 เดือน – 3 เดือน	12	9.92
- มากกว่า 3 เดือน	19	15.70
ผลการสอบขึ้นทะเบียนผ่านทั้งหมด 8 วิชา		
- ในรอบแรก	79	65.29
- ในรอบที่ 2	38	31.41
- ในรอบที่ 3	4	3.30

จากตารางที่ 1 พบว่า บัณฑิตพยาบาลจากวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2554-2563 มีทั้งหมด 121 คน โดยมีส่วนใหญ่เป็นหญิง (87.60%) อายุเฉลี่ย 24 ปีขึ้นไป (41.33%) มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.01–3.50 (55.37%) มากที่สุด และได้ทบทวนบทเรียนเป็นระยะเวลาเวลามากกว่า 1–2

เดือน (35.54%) พบว่ามีการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ผ่านครบ 8 วิชาในรอบแรกได้สัดส่วนสูงสุด (65.29%) และรองลงมาคือสอบผ่านครบ 8 วิชาในรอบที่ 2 (31.41%)

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่ศึกษา กับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
เพศ	.032
อายุ	-.018
จำนวนวันที่ใช้ในการทบทวน	.032
ปัจจัยด้านความพร้อมของบัณฑิตที่เข้าสอบ	-.099
ผลสัมฤทธิ์ของการเรียน	.712**
ปัจจัยสนับสนุนของสถาบัน	.165
ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	-.086

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า เพศ อายุ จำนวนวันที่ใช้ในการทบทวนบทเรียนรายวิชาต่าง ๆ ความพร้อมของบัณฑิต การสนับสนุนของสถาบัน และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิต แต่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (PGA) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ค่า $r=.712$)

2. ข้อเสนอแนะของบัณฑิตในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

จากการตอบแบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาของบัณฑิตฯ พบข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

2.1 ด้านอาจารย์ผู้สอน

- อาจารย์ควรจัดการติวพิเศษให้เข้มข้นและนำข้อสอบมาวิเคราะห์เพื่อให้ นักศึกษามีส่วนร่วม และวิเคราะห์ข้อมูล

- ควรให้อาจารย์ทบทวนเนื้อหาละเอียดและเน้นการติวแบบทำข้อสอบ

- อาจารย์ควรสรุปเนื้อหาและแนะแนวข้อสอบตาม BLUEPRINT ของสภาการพยาบาล

- ชีทสรุปเนื้อหาของอาจารย์แต่ละท่านควรมีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาอ่าน

มากขึ้น

2.2 ด้านตัวบัณฑิตผู้จะสอบขึ้นทะเบียนฯ

- ผู้สอบควรแบ่งเวลาอ่านหนังสือและทบทวนตาม BLUEPRINT ของแต่ละวิชา และฝึกทำ ข้อสอบโดยจับเวลาเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาและเรียนรู้การวิเคราะห์ข้อสอบไปพร้อมกัน

- จัดตารางการอ่านหนังสือแต่ละวิชาและให้เวลาผ่อนคลายเพื่อลดความเคร่งเครียด

- การอ่านหนังสือและทำข้อสอบควรทำมาก ๆ

- ควรจัดตารางอ่านหนังสือให้เตรียมสอบสภาการพยาบาล

- การเรียนรู้จากเนื้อหาและการติวควรทำในกลุ่มเพื่อสนับสนุนและแลกเปลี่ยนความรู้

- การทบทวนตาม BLUEPRINT และการเข้าร่วมการติวจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์เป็นส่วน

สำคัญ

- การทบทวนตาม BLUEPRINT ควรมีการบริหารเวลาและเน้นการอ่านสรุปประเด็นสำคัญ

- การอ่านหนังสือควรเป็นจากตำราที่มีคุณภาพและควรเน้นการอ่านเนื้อหาสำคัญ

- การฝึกทำข้อสอบให้มาก ๆ เพื่อเรียนรู้การตัดตัวเลือกและปรับปรุงผลการสอบ

- การพักผ่อนเพียงพอก่อนสอบเป็นสิ่งสำคัญ

- การอ่านหนังสือและทบทวนควรทำก่อนการติว

- การทบทวนบทเรียนและอ่านสรุปเนื้อหาสำคัญก่อนสอบเป็นวิธีที่ดี

- การเริ่มอ่านหนังสือและฝึกทำความเข้าใจตั้งแต่ช่วงลงชุมชนจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- การใช้หนังสือสรุปเพื่อช่วยในการอ่านและทบทวน

- การทบทวนควรใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ควรข้ามข้อ

- การเตรียมสอบควรมีการฝึกทำข้อสอบและทบทวนอย่างเร่งด่วน

- การจับเวลาในการทำข้อสอบเป็นวิธีที่ดีในการปรับปรุงผลการสอบ

- การทบทวนและฝึกทำข้อสอบเก่า ๆ เพื่อเพิ่มความเข้าใจและมั่นใจก่อนสอบ

- การเริ่มทบทวนด้วยวิชาที่ชอบจะช่วยให้มีความสนใจและมุ่งมั่นมากขึ้น

- การอ่านและฝึกทำข้อสอบควรเน้นการเข้าใจเนื้อหาและการวิเคราะห์โจทย์

- การอ่านหนังสือควรมุ่งเน้นเรียนรู้เนื้อหาที่สำคัญและไม่ต้องละเอียดมาก

- การทบทวนควรเน้นการอ่านและเข้าใจเนื้อหาและการฝึกทำความเข้าใจในสิ่งสำคัญ

2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนในการเตรียมความพร้อม

- อยากให้วิทยาลัยฯ มีการจำลองการสอบเหมือนจริงก่อนวันสอบสภาฯ
- ควรมีเวลาติวมากกว่านี้เพื่อฝึกทำข้อสอบให้มากที่สุด
- ควรจัดสรรเวลาติวให้แน่นอนและไม่สลับไปมาเพื่อให้ นักศึกษามีเวลาเต็มที่ในการติว
- ควรจัดการติวหลายครั้งเพื่อเพิ่มความคุ้นเคยและจำข้อมูลได้ดีขึ้น
- ควรจัดติวจากอาจารย์หลายสถาบันเพื่อให้ได้รับเทคนิคการสอนและการโฟกัสข้อสอบที่

หลากหลาย

- ควรให้นักศึกษาทบทวนข้อสอบเก่าของสภาการพยาบาลและเสนอแนะความรู้เพิ่มเติม
- ควรจัดเวลาติวให้ครบทุกรายวิชาและให้เวลาเหลือในการทบทวนข้อมูลด้วยตนเอง
- ควรเพิ่มสถานการณ์การให้การพยาบาลมาใช้ในการติวข้อสอบ
- ระยะเวลาในการติว ควรให้มากขึ้นเพื่อเตรียมสอบของสภาการพยาบาลด้วย
- ควรเน้นการติวเรื่องการตีโจทย์และการวิเคราะห์โจทย์ที่เป็นประเด็นสำคัญในการสอบ
- ควรให้ BLUEPRINT และแนะแนวข้อสอบตาม BLUEPRINT ของสภาการพยาบาล
- การจัดการเรียนการสอนในช่วงเวลาปกติ ควรเร่งให้นักศึกษาจับต้นสอบสภาการอบแรก

2.4 ด้านสิ่งสนับสนุนที่ต้องการจากวิทยาลัย

- ควรจัดให้มีสถานที่ติวทบทวนความรู้ให้บรรยากาศเอื้อต่อการรับความรู้
- ควรมีการทดสอบความรู้ก่อนสอบจริงโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- ควรจัดการติวโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสเตรียมสอบได้อย่างทั่วถึง
- การเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าสอบขึ้นทะเบียนฯ ของวิทยาลัยเป็นสิ่งดี ควรจัดให้มีการติว

ต่อไปเรื่อย ๆ

- ควรจัดการติวทุกวันและเปิดห้องให้นักศึกษาติวกันเอง

2.5 ด้านการประชาสัมพันธ์

- วิทยาลัย ฯ ควรแจ้งและประชาสัมพันธ์เรื่องเอกสารการสมัครสอบขึ้นทะเบียนฯ ให้มากขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่น่าสนใจต่อการนำเสนออภิปรายผลดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า มีเพียงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) เพียงอย่างเดียวที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ค่า $r=.712$) สอดคล้องกับงานวิจัยธนพร แยมสุตาและคณะ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสอบรับรองคุณภาพบัณฑิตของวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก ซึ่งพบว่า เกรด

เฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการสอบรับรองฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .485$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริธัญญา คงอยู่ (2560) ที่ศึกษาปัจจัยทำนายผลการสอบขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่งของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับผลการสอบขึ้นทะเบียนฯ ($r = .269$) และงานวิจัยของวิไลพร นุชสุธรรมและคณะ (2556) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่งของบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย ผลการวิจัยพบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับผลการสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = .327$) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาดา คุณาวิกติกุลและคณะ (2555) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับผลการสอบขึ้นทะเบียนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .448$) จากการวิจัยครั้งนี้ มีผลการวิจัยดังที่กล่าวมาอาจเนื่องจากบัณฑิตของวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีผลการเรียนดีตั้งแต่เป็นนักศึกษา เป็นผู้มีความสนใจและตั้งใจเรียน ทำให้เข้าใจเนื้อหาของแต่ละวิชา และเมื่อมีการทบทวนก่อนสอบจึงทำให้มีความเข้าใจมากขึ้นและสอบขึ้นทะเบียนฯ ผ่านทั้ง 8 วิชาในครั้งแรก ๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สถาบันการศึกษาพยาบาลควรเน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้ นักศึกษาเกิดความสนใจและสมัครใจที่จะเรียนรู้เองไม่ได้เกิดจากการบังคับ
2. สถาบันการศึกษาควรมีการพัฒนาการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาทุกชั้นปีในช่วงระหว่าง การเรียน การสอน ไม่ต้องรอให้เรียนจบในรายวิชานั้น ๆ เพื่อให้เกิดความพร้อมสำหรับการสอบขึ้นทะเบียน
3. สถาบันการศึกษาควรจัดหาปัจจัยสนับสนุนทางการศึกษาต่าง ๆ ให้มีความพร้อมและทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้นักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ให้มีการศึกษาเพิ่มเติมถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่น่าจะเกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กับผลการสอบขึ้นทะเบียน ฯ ของบัณฑิตของแต่ละสถาบันการศึกษาของตน
2. ให้มีการศึกษาเชิงทดลองการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอน การปรับเปลี่ยนวิธีการ ทบทวน หรือการทบทวนก่อนสอบรายยอดของสถาบัน และการทบทวนก่อนสอบขึ้นทะเบียนกับผลการสอบ
3. ให้ศึกษาวิธีการพัฒนาปัจจัยนั้น ๆ เพื่อนำไปพัฒนานักศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการสอบขึ้นทะเบียนให้ ได้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ธนพร แยมสุดา และคณะ. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการสอบรับรองคุณภาพบัณฑิตของวิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ. *วารสารแพทยนาวิ*, 43(2), 1-18.
- ธนวันต์ ศรีอมรัตนกุล และคณะ. (2560). ผลของการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ต่อความพร้อมและความเครียดของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ*, 33(2), 43-53.
- วชรพร ชูผล. (2559). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดแบบฮิวริสติกส์ (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิภาดา คุณาวิทิกุล และคณะ (2555). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์. *วารสารสภาการพยาบาล*, 27(3), 11-28.
- วิไลพร นุชสุธรรม และคณะ. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ขั้นหนึ่งของบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย. *พยาบาลสาร*, 40(ฉบับพิเศษ), 61-72.
- ศิริกัญญา คงอยู่. (2560). ปัจจัยทำนายผลการสอบขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ขั้นหนึ่งของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 18(2), 228-237.
- สกาเตือน โอตมี และคณะ. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสอบขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ขั้นหนึ่งของบัณฑิตพยาบาลวิทยาลัยเซนต์หลุยส์. *วารสารสุขภาพกับการจัดการสุขภาพ*, 4(1-2), 54-66.
- สภาการพยาบาล. (2562). ข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2562. ค้นเมื่อ 17 ตุลาคม 2566, จาก [https://www.tnmc.or.th/images/userfiles/files/2562\(2\).PDF](https://www.tnmc.or.th/images/userfiles/files/2562(2).PDF)
- สภาการพยาบาล. (2565). รายชื่อสถาบันการศึกษาที่สภาการพยาบาลให้การรับรอง (สถาบันที่มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว). ค้นเมื่อ 17 ตุลาคม 2566, จาก <https://www.tnmc.or.th/news/35>
- สภาการพยาบาล. (2567). การสมัครสอบความรู้ขอขึ้นทะเบียนฯ และสอบประเมินความรู้. ค้นเมื่อ 17 ตุลาคม 2566, จาก <https://www.tnmc.or.th/news/57>
- สันติชัย เทศวิตร. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเชคโกร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบชี้แนะรายวิชาการงานอาชีพ 3 เรื่องงานติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

อนันต์ ชาญวิทย์ชัย และมนัสภรณ์ วิฑูรเมธา. (2560). ผลของโปรแกรมการเตรียมความพร้อมการสอบใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลในรายวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และการพยาบาลผู้สูงอายุและความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมการเตรียมของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. *วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต*, 11(2), 92-106.

Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education* (3rd Ed.). New York: McGraw-Hill, Inc.

Mehren, W. (1976). *Measurement and Evaluation in Education and Psychology*. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd Ed.). New York: Harper and Row.